

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie P · número 20

Ple del Parlament

Sessió 16, tercera i darrera reunió, dimarts 9 d'octubre de 2018

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Debat sobre l'orientació política general del Govern (continuació)
255-00003/12

3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 16.3

La sessió, suspesa el dia 4 d'octubre, es reprèn a les tres de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general i el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i els consellers de la Presidència, d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, d'Interior, d'Ensenyament, de Territori i Sostenibilitat, de Cultura, de Justícia, de Treball, Afers Socials i Famílies, d'Empresa i Coneixement, de Polítiques Digitals i Administració Pública i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Bona tarda, diputats, diputades, es reprèn la sessió.

Debat sobre l'orientació política general del Govern (continuació)

255-00003/12

Procedirem, d'acord amb l'article 155.3 del Reglament, a la defensa de les propostes de resolució subsegüents al debat d'orientació de política general del Govern.

Abans de començar, els faig avinent que els diputats Oriol Junqueras i Raül Romeva han comunicat que han designat el diputat Sergi Sabrià, president del Grup Parlamentari Republicà, perquè exerceixi els seus drets parlamentaris.

Per a la defensa de les propostes de resolució presentades, hi ha un torn d'intervencions, per un temps màxim de deu minuts, per a cada grup parlamentari, i de cinc, per als subgrups. Té la paraula, en primer lloc, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Carlos Carrizosa. Quan vulgui...

Carlos Carrizosa Torres

Buenas tardes, *bona tarda a tothom*. Hoy, martes, teníamos un debate de política general, y digo que lo teníamos, porque lo que tenemos hoy ya no es el debate normal, en un parlamento normal, de política general. Miren, todos los diputados representamos, o deberíamos representar a los catalanes y, en concreto, este diputado que les habla, representa a más catalanes, decenas de miles de catalanes más que el siguiente grupo más votado en esta cámara. Y es inconcebible que, hasta el momento mismo de levantarme y tomar palabra ante estos micrófonos, no teníamos claro que este pleno fuese a empezar.

No teníamos claro que pudiéramos hablar, no teníamos claro si se iba a liar otra de estas que ustedes lían, porque intentan acomodar el Reglamento del Parlament a sus propios deseos. Es una vergüenza, es una vergüenza absoluta que este discurso que tenía preparado, pues, haya cambiado hasta tres veces, dependiendo de las circunstancias a que ustedes nos han llevado, a los ritmos que ustedes nos imponen. ¿Eso es lo que ha de hacer un parlamento en un país normal? –¿Eso es lo que ha de hacer un parlamento en un país normal? Pues no, señor Torra, esto no es lo normal, no es normal que se cambien las reglas del juego al compás del interés de aquellos que arrasan con todo, para llegar a hacer lo que ustedes quieran.

Esto es una vergüenza, un ridículo, un desprestigio para este Parlamento y una indignidad. Y yo, lo que les digo es que así creo que nos sentimos buena parte de los diputados de esta cámara, que no sabemos cuándo vamos a tener pleno y cuando no, y qué es lo que van a imponer en cada pleno ustedes. Yo creo que así se siente, incluso, el personal de este Parlamento, que sabe a qué hora entra y a qué hora supuestamente vamos a hacer un pleno, pero luego no se sabe nunca a qué hora acaba y si el pleno que se había de celebrar se celebrará o no. Así se sienten los periodistas, que los periodistas tampoco saben qué es lo que va a pasar, estamos todos al ritmo de, a ver qué es lo que a ustedes se les ocurre en cada momento.

Y yo he oído, incluso, y ya ha sido lo último, que me he quedado ya pasmado, en las últimas comparecencias de prensa que ha hecho alguno de los partidos separatistas, ya se oían hasta risas en los bancos de los periodistas, por lo ridículo y lo estrafalario de la situación, por lo inconexo de las explicaciones, por cómo se pretende decir una cosa, pero en realidad se quiere decir otra, y no se sabe por dónde se puede salir... Así están ustedes, ¿eh?; pero, sobre todo, más que diputados, más que personal de la casa, más que los periodistas, los ciudadanos. ¿Qué piensan los ciudadanos de este espectáculo que están dando ustedes en el Parlamento de Cataluña? Por eso les digo que esto no es un debate de política general, porque las noticias que les van a llegar a los ciudadanos, lamentablemente, no van a ser, prioritariamente, pues, que hayamos llegado a un acuerdo sobre cómo reducir las listas de espera en sanidad, o un acuerdo que avance algo en infraestructuras, o un acuerdo sobre impuestos, sobre las cosas que les importan a los catalanes. No va a salir nada de eso.

Y no va a salir nada de eso, porque este Pleno, desgraciado, este Pleno que ya se ha cancelado –se canceló la semana pasada y lo celebramos esta–, viene precedido por esos malos augurios que ya anunciaban todos estos desenlaces penosos, de una semana negra que tuvimos, que empezó, pues, con cortes de carreteras, con amenazas, con agresiones, con señalamientos, con un intento de asalto al Parlamento, con intentos de retorcer el Reglamento para que vote quien no puede votar, porque está suspendido por los jueces. Porque tenemos un *president* que, cuando sale en las noticias, sale como noticia porque enaltece, apoya, anima, a los comandos separatistas, los anima a que «aprieten», ¿Aprieten a quién? ¿A qui? ¿A Ciutadans? No, a los catalanes –a los catalanes–, para cortarles la carretera, para que no lleguen a tiempo a llevar a sus hijos al colegio, o no lleguen a tiempo a una prueba del médico, o no..., para hacerles la vida lo suficientemente insoportable... Apriete usted a los ciudadanos de Cataluña para hacerles la vida tan insoportable que, al final, tengan que claudicar ante los..., disculpen, vividores del *procés*. (*Alguns aplaudiments*.)

Eso es lo que ustedes hacen. Tres meses –tres meses– con este Parlamento cerrado. Y cuando lo abren, el ridículo y la vergüenza. Hoy las noticias son: no va a ser como decía, esos acuerdos propios de un debate de política general, esas votaciones más o menos ajustadas, por si el Gobierno hará o no hará aquella propuesta que proponía la oposición, un pacto sobre algo que interese a los catalanes..., no. Hoy la noticia es la pelea entre Esquerra Republicana y Junts per Catalunya. Esa es la noticia, hoy, eso es lo que le va a llegar a los ciudadanos.

Miren, el otro día Inés Arrimadas decía en su discurso: «Es que hay poblaciones, entre Mataró y Sabadell o entre Reus y Tarragona, que tienen más de cien días de lista de espera para hacer algunas pruebas médicas.» Que eso es un tema de gestión, de pura gestión, que les compete a ustedes, al Gobierno. Al Gobierno, esas cosas, quedan pospuestas, quedan detrás, quedan escondidas. ¿Por qué? Porque a ustedes les interesa que se hable solamente del *procés*. Y como el *procés* lo tapa todo, al final, hasta sus propias peleas son lo que queda.

Usted, señor Torra, pedía a los separatistas, a los comandos separatistas, que «apretasen» a todos los ciudadanos de Cataluña, a ver si les hacen la vida suficientemente insoportable. Nosotros lo que le pediríamos y le pedimos es que apriete a su Gobierno, que les apriete, pero no para el *procés*, no, para que consigan, pues, que nuestra policía vuelva a ser una policía aceptada por todos los ciudadanos y que..., libre de sospechas de politización, o que la educación empiece a ser respetuosa con todos, en las aulas; o que la acción exterior no sirva, pues, para echar lodo sobre el nombre de España. O para que la cultura no esté mediatizada y fanatizada por el manifiesto Koiné. O para que en justicia no se dé a los presos un tratamiento privilegiado, dependiendo de si son amiguetes o no lo son, o son políticos o no lo son.

Con lo que sabe la *consellera*, que lo sabe muy bien, cuánta gente está presa y no ha tenido tantas oportunidades y tantos avisos y, sin embargo, se les aplica con ri-

gor el reglamento penitenciario, señora *consellera*. Cuidado con esas cosas, que son muy feas, y usted lo sabe, además, me consta. Pero, bueno, todo, por tanto, en este debate de política general es inútil, cuanto yo les pueda decir.

Miren, tenemos decenas y decenas de propuestas sobre educación y cultura, sobre sanidad, sobre agenda social, sobre igualdad de género, sobre protección de las personas más vulnerables, sobre la calidad de la vida de las personas en las políticas del territorio, sobre quitar grasa y fomentar músculo en una administración para que no nos cueste tan cara y que las clases medias y populares no sean las que pagan más impuestos de toda España.

Todas esas medidas, al final, quedan pospuestas por sus peleas en el *procés*. Miren, ustedes ya han roto, también, este Parlamento. Han roto muchas cosas, han roto sus partidos políticos, han roto la sociedad catalana, han roto muchísimas cosas..., pero ahora ya han roto, también, la confianza de los ciudadanos en que aquí, en un parlamento, hagamos cosas que, a ellos, de verdad, les solucionen la vida y les sirvan para algo. No vamos a poder hacer ese debate de política general normal.

Ustedes, en este debate, por ejemplo, una de las grandes noticias que recuerdo que salieron la semana pasada, y que ya casi nos hemos olvidado, porque otras cosas, simplemente el cumplir o no con las resoluciones judiciales han ocupado más el foco; pero ustedes, ¿qué se traen a este Parlamento? Se traen, por ejemplo, reprobar al rey. ¿Por qué? ¿Porque le tengan mucha manía? No, porque el rey es el símbolo que representa a todos los españoles. Y como ustedes odian a España y, además, algunos de ustedes, como buenos supremacistas, encima insultan y odian, y no pueden ni ver a los españoles, pues entonces, ¿qué hacen? Pues, arrían las banderas de sus ayuntamientos. ¿Verdad, señor Batet?, las banderas españolas, o reprueban al rey. ¿Por qué? Porque es un símbolo que representa esa unión, la solidaridad, la igualdad entre todos los españoles.

Sí, sí..., señores supremacistas, que se ríen porque entiendo que son presididos por un señor que insulta a la gran mayoría de la población catalana. Miren, para acabar ya..., ya hemos hablado de cuántas cosas proponemos, pero este debate de política general, si tiene algún sentido, también, es para poner de manifiesto que ustedes, ahora, ya, lo que les toca, después, además, de lo que estamos viendo hoy, es que asuman, asuman su derrota y empiecen a gestionarla. Ustedes no han sabido llegar al fin del camino unidos. Dejen ya de mentir, dejen de provocar vergüenza, de hacer el ridículo. En su república imaginaria, los diputados no están suspendidos; pero, en realidad, lo que todos los catalanes sabemos es que sí que lo están. Y que no van a poder votar. No nos den más plenos para la vergüenza y para el ridículo. Miren, yo creo que los constitucionalistas tenemos profundas diferencias, entre nosotros, pero por lo menos, respetamos unas reglas del juego comunes, que luego podremos cambiar, pero la diferencia entre nosotros y ustedes, es básicamente esa.

Y ustedes, no respetan ni siquiera las reglas inventadas de las que se dotan, porque luego, como los trileros, se hacen trampas unos a otros y se pegan puñaladas. Miren, los catalanes y el resto de los españoles no vamos a aguantar mucho más tiempo tantas mentiras, tantos desprecios. A veces, hay que llegar al fondo, y en el fondo, pegar una patada para salir a respirar, a respirar el aire a la superficie. Yo creo que a algunos de los que nos han arrastrado hasta el fondo, difícilmente van a dar esa patada, porque no les veo propósito de enmienda. Yo creo que ustedes van a quedar atrapados...

El president

Senyor Carrizosa, se li ha acabat el temps.

Carlos Carrizosa Torres

...en el ceno de la profundidad donde nos han llevado.

(*Aplaudiments.*)

El president

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, és el torn de la senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. President, consellers, diputats i diputades..., ens ha costat –ens ha costat– tres mesos, però finalment sembla que s'ha posat seny en aquest Parlament. Però és evident que hem ofert un espectacle al conjunt de la ciutadania del nostre país i que ens ha d'averkonyir a tots. I si alguna cosa posa de manifest aquest *show* és que així no anem enlloc. El lamentable espectacle que estan oferint des que van arribar al Govern, però que aquests dies està donant els millors números, posa en relleu dues coses: en primer lloc, la seva incapacitat per oferir un govern estable i eficaç que Catalunya necessita; però, sobretot, la falta de respecte a la ciutadania del nostre país.

Senyor president, vostè creu, sincerament, que està en condicions de seguir governant Catalunya? Vostès es van comprometre, en la campanya electoral, a coses que no estaven en les seves mans, i per això el seu discurs no té gaire relació amb la realitat. I és per això que estem en aquest carreró sense sortida. La desobediència, tenim clar que ens porta al desastre; ho hem vist, ho vam veure la passada legislatura. I ens alegrem que Esquerra Republicana hagi posat seny i, igual que s'ha substituït al diputat Junqueras i al diputat Romeva, avui no es deixi que Junts per Catalunya desobeeixi el Tribunal Suprem.

El seu Govern està profundament dividit. I vostè, senyor Torra, haurà de decidir: o democràcia o desobediència, no hi ha una altra opció. I si mai n'hi va haver, la confiança entre vostès, tenim la sensació que està molt, molt tocada. Perquè s'han enganyat entre vostès, perquè s'han parat trampes entre vostès i ens volien enganyar a tots. Però jo crec que això, a partir d'avui ja no cola, president. Es fa difícil pensar que en aquestes condicions seran, vostès, capaços de seguir governant. El president de l'ultimàtum sembla que té un govern a les últimes.

Seria fàcil donar per acabada la legislatura, però això està a les seves mans, així com, també, la capacitat d'oferir estabilitat a un govern que fa aigües pertot arreu –està a les seves mans, president. No fa ni un any que vam votar, i, tot i tenir una majoria parlamentària, que no és una majoria social, tenen vostès l'obligació de dirigir la Generalitat. I avui ens preguntem si vostès seran capaços de fer-ho, perquè, de moment, tenim clar que no.

L'hi hem proposat, i el Parlament va aprovar el mes de juliol, que convoqui les forces parlamentàries per establir un diàleg entre les forces catalanes –i vostè encara no ho ha fet– sobre el futur. Avui l'emplacem a que ho faci per parlar del present immediat, perquè és evident que el seu Govern fa aigües, i així no anem enlloc.

Catalunya es mereix un govern estable i eficaç. I avui aquest govern no el té. Per moltes fotos que es facin el senyor Torra i el senyor Aragonès, la votació d'avui a la Mesa certifica que només poden seguir un camí, el del respecte; el del respecte a les nostres lleis, als tribunals; però, sobretot, a la ciutadania, que veu avergonyida aquest lamentable espectacle.

Les coses han anat tan malament en aquest debat que l'aprovació d'unes o altres resolucions està totalment mancada de credibilitat. Però el Grup Socialistes i Units per Avançar ens prenem seriosament la nostra tasca, la nostra responsabilitat. Hem vingut a aquest Parlament a fer el possible per tenir una legislatura profitosa per a la ciutadania fent la nostra tasca, que és la d'oposició, mentre tenim un govern irresponsable, que posa per sobre els seus interessos davant de tot, que tanca i obre el Parlament a discreció, i que no governa, tot i que no tenen cap credibilitat i que ens diu que la legislatura acabarà quan hi hagi una sentència, tot i això, el meu grup, de manera responsable, ha negociat, i hem negociat tot el que hem pogut amb els grups que han tingut disposició a fer-ho, per avançar l'acció de polítiques concretes beneficioses per al conjunt de la ciutadania.

I hem transaccionat –hem transaccionat– amb els grups que donen suport al Govern en matèria d'agricultura i en matèria de transició energètica.

Pel que fa a transició energètica, i tenint en compte l'informe que van presentar ahir el *Panel* de científics de Nacions Unides sobre el canvi climàtic, hem fet una transacció amb el Govern sobre la proposta de transició energètica, per impulsar les energies renovables i l'eficiència energètica. No pot ser, no és de rebut, que el darrer any, a Catalunya no s'hagi instal·lat ni un megawatt renovable.

I també hem transaccionat amb el Govern sobre agricultura i món rural, unes polítiques que els independentistes han abandonat i que han patit retallades del 40 per cent en l'àmbit agrícola i del 80 per cent en inversions. Bé. Doncs nosaltres els demanem que tornin a prioritzar actuacions per fer front a la crisi de preus que hi ha en els productes agrícoles, que escanya els petits productors, i també per situar el repte de la despoblació i l'empobriment al món rural a l'agenda del Govern.

També volem destacar algunes de les nostres propostes que esperem que tinguin el suport i que siguin aprovades. En primer lloc, les que tenen a veure amb funció pública. Conseller, amb tuïts –amb tuïts– no se solucionen els problemes. Esperem que s'aprovi i que el Govern compleixi les seves obligacions, que retorni el que els treballadors públics de la resta d'Espanya ja han recuperat. És hora de compensar el seu esforç durant la crisi, i això vol dir el retorn de les pagues extraordinàries del 2013 i el 2014, assegurant que la del 2013 es faci el 2019 i la del 14, el 20.

També esperem que es tirin endavant i que s'aprovin propostes del Grup Socialista sobre educació, universitats i cultures. Que, d'una vegada per totes, es posi en marxa el Decret d'escola inclusiva, que fa molt de temps que estem esperant, perquè els nens que tenen especials dificultats puguin tirar endavant la seva educació. I, sobretot, han hagut de retirar la seva proposta de zero-tres. Nosaltres no volem poesia, volem partides pressupostàries. I, per això, esperem que avui s'aprovi, d'una vegada per totes, el finançament de 1.600 euros per plaça i any, i que es comprometin, també, a arribar als 1.800, igual que volem que els tornin els diners als ajuntaments.

De la mateixa manera, en qüestió de formació professional, i també en universitats; universitats, d'una vegada per totes, volem que es rebaixi aquest 30 per cent les taxes universitàries, que s'equipari el preu dels màsters amb els graus, i, d'una vegada per totes, les universitats públiques tinguin el que necessiten, que és un pla d'inversions universitàries per als propers anys.

Ens passa el mateix amb cultura. I esperem que també s'aprovi, que aquesta ridícula inversió en cultura que fa aquest Govern del 0,7 per cent del pressupost passi a l'1,5.

Hi ha altres resolucions que també volem destacar ràpidament: el món local. Els han deixat sols. Necessitem que els tornin la confiança i que hi hagi les inversions que toca.

Ens passa el mateix amb l'habitatge: necessitem col·laboració entre les diferents administracions.

I, pel que fa als serveis públics, també: mentre es discuteixen les llistes d'espera, les llistes d'espera continuen creixent. I el mateix ens passa amb l'atenció a la dependència i amb serveis socials.

Tenim altres propostes, i que esperem que també prosperin: d'inspecció laboral, contra la violència masclista, per la infància, sobre turisme, sobre molts temes. Però, també, amb el temps que em queda vull dedicar uns minuts al tema, no?, perquè sembla que tot això de les polítiques sectorials i les necessitats dels catalans no és important i que els titulars aniran del tema.

Nosaltres ho fem molt fàcil: respectin les lleis, promoguin la convivència, promoguin el diàleg entre governs. Hi ha acords beneficiosos entre governs que és possible que ens beneficiïn a tots, continuïn insistint en això.

Però, lamentablement, sembla que això va per una altra banda. Estem al 2018-2019, capítol del procés. Després del rotund fracàs de la via unilateral, després d'in-

tentar separar Catalunya de la resta d'Espanya, després de mentir abans, durant i després de la campanya electoral –en aquesta «tardor calenta» que deia el president, i que sembla que calenta és per uns més que per a uns altres–, el que tornen a demanar –«amb fermesa», diuen– és un referèndum. Qui l'hi anava a dir, eh?, senyor Torra..., aquell tuït, eh?, que deia que el referèndum pactat era com la llegenda del peix Nicolau, i ara demanant un referèndum, quines coses! I Esquerra Republicana, *donde dije «digo», digo «Diego»*. No sé quantes vegades han votat i ara tornen a demanar-ho. I els Comuns, també. Els Comuns acompanyant la burgesia en una demanda que és evident que seria una gran estafa per a les persones comunes que diuen defensar.

Bé. Doncs aquesta és l'estratègia, eh? Aquesta és la constatació de la falta d'estratègia. I ja els ho dic: en això no hi ha acord possible. Els referèndums per la independència són armes de divisió massiva; estan impulsats per nacionalistes que, des de petits, no ens acaben de reconèixer a molts conciutadans com a iguals. I els que diuen que han d'eixamplar la base ho fan amb falses promeses de beneficis econòmics.

Escolti'm bé: el responsable de la campanya del Brexit va dir que sense la mentida aquella de l'autobús, eh?, dels 350 milions de lliures que marxaven cada setmana, no haguessin guanyat el Brexit. Doncs bé, aquesta promesa dels 16.000 milions en renda *per capita* representa set vegades més. La seva mentida és set vegades més gran que la que es va plantejar en el Brexit.

Els socialistes anem en sentit contrari, i no és per raons legals, eh? Nosaltres estem convençuts que el millor per als catalans és tenir una bona integració espanyola i europea. Vostès volen fer de Catalunya un paradís fiscal fora de la Unió Europea. Nosaltres el que volem és integrar-nos cada cop més amb Espanya i amb Europa.

Així que votarem en contra de totes i cadascuna de les resolucions, de manera cristal·lina, que tinguin a veure amb alguna cosa del que acabo d'exposar. Igual que votarem en contra de totes les resolucions que parlen d'aquesta suposada causa general repressiva contra l'independentisme.

Quan vostès fan i desfan en els mitjans públics, quan colonitzen carrers, quan l'Administració no defensa l'interès general, quan els polítics entren en l'operativa dels Mossos, quan estan sent investigats per utilitzar les dades de tots per al referèndum il·legal i quan obren i tanquen el Parlament a discreció no ens vinguin, a sobre, a dir que ens persegueixen. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Ajudi'ns a canviar Espanya, a millora-la, a fer-la més inclusiva, a millorar el que ens va deixar el Partit Popular...

El president

Senyora Granados.

Eva Granados Galiano

...i deixin de demanar impossibles.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, del senyor Joan Josep Nuet. Quan vulgui.

Joan Josep Nuet i Pujals

Gràcies, president. Diputades, diputats, vull dedicar les primeres paraules de la meva intervenció a la situació d'excepcionalitat amb la que acudim en aquest Ple. Crec que és imprescindible clarificar la postura del nostre grup parlamentari. Fa temps que el nostre grup parlamentari afirma que el soroll i la gesticulació per la gesticulació no serveixen de res, en cap dels sentits que en aquesta cambra això massa sovint es manifesta per part de diferents grups parlamentaris.

Fa pocs dies el company Oriol Junqueras expressava, des de dins dels murs de la presó de Lledoners, les mateixes inquietuds en un programa de televisió espanyola *Informe Semanal*. Sembla que s'hagi perdut aquella doctrina tan repetida pel president Tarradellas de que l'únic que no es pot fer en política és el ridícul. I intentant fer que el Parlament de Catalunya faci el ridícul no avancem, retrocedim; intentant fer que el Parlament de Catalunya faci el ridícul llencem pedres contra la teulada de Catalunya, que és la nostra teulada.

Diputats i diputades de Junts per Catalunya, em refereixo molt directament a tots vosaltres, rectifiqueu. Rectifiqueu i accediu a designar substituïts dels quatre diputats que no perdran pas les seves actes, ja ho sabeu. Ho diem des de la legitimitat que ens atorga haver votat favorablement aquesta designació, també en som propietaris d'aquest acord del Parlament. Per tant, us demanem, jo diria quasi que us exigim, que no poseu en perill el conjunt del Parlament de Catalunya, compliu amb l'acord del 2 d'octubre, que també vosaltres vau votar igual que nosaltres.

Passo, concretament, a parlar de les propostes de resolució, perquè un flac favor faríem si com han fet altres grups parlamentaris ens quedéssim amb el *lío* i no parléssim dels problemes de la gent. Aquest Ple de política general arriba amb una situació d'excepcionalitat democràtica. Això és evident. I cal recordar-ho dia sí i dia també. Arriba en un moment en què tenim presó i presos i preses polítiques, i persones a fora de Catalunya que s'enfronten a penes de presó de fins a trenta anys.

Des de Catalunya en Comú Podem creiem que Catalunya necessita avançar i ho ha de fer en tots els àmbits. El país ha d'avançar i obrir una nova etapa en matèria nacional, en la recerca de grans consensos que ens fan forts com a país i com a societat; necessita avançar en matèria social després d'una dècada fosca en què va començar el 2008 amb les pitjors retallades socials ordenades al servei de l'austeritat.

I, en tercer lloc, creiem que el país necessita avançar, també, en la protecció dels drets de les persones i del territori. Actuar de forma decidida, prioritària i urgent contra les violències masclistes. Ha d'esdevenir, avui i aquí, una prioritat de país, amb més recursos i més atenció per part de les administracions. Sis dones han estat assassinades aquest any a Catalunya.

Em vull referir a dos propostes de resolució que presentem sobre l'eix nacional. La primera sobre un model de relació bilateral entre Catalunya i l'Estat. És evident que la nova relació de bilateralitat entre l'Estat i la Generalitat és una bona notícia per a tots els catalans i catalanes perquè obre un període de diàleg institucional i de distensió, però, no n'hi ha prou. Cal que aquesta nova etapa assumeixi els diagnòstics compartits per grans majories socials a Catalunya que són: que el model autonòmic està esgotat als ulls d'una gran majoria de catalans i catalanes; que cal assolir un nou estatus polític per Catalunya, que respongui al desig de més sobirania, i que el diàleg amb l'Estat sigui condició de possibilitat de més avenços democràtics. La bilateralitat s'ha de basar sí o sí en el principi d'igualtat institucional.

I una altra n'hem presentat de resolució: sobre el pacte de claredat. Ho hem dit sempre: Catalunya ha de poder decidir el seu futur, però per això cal un acord polític, social i nacional; un acord fruit d'un diàleg a Catalunya.

Cal que la política catalana sigui clara, tingui un rumb i una agenda política. Els intents a correuita per generar nous marcs plebiscitaris, com l'últimàtum que el president Torra ens va fer en el seu discurs d'investidura, ens fan menys i ens fan més dèbils.

El pacte de claredat ens ha de servir per debatre com seria legítim per al conjunt de catalans i catalanes –ho repeteixo, legítim per al conjunt de catalans i catalanes, i no sols una part del país– la realització d'un referèndum sobre el futur polític de Catalunya. Massa sovint tenim debats nacionals que de forma incomprensible eviten tractar el model de país que volem i, encara més, eviten parlar sobre el com. Doncs nosaltres fem una proposta sobre el què i sobre el com.

El pacte de claredat ha de ser una eina de construcció nacional amb una orientació estratègica; sí, estratègia, això que tant trobem a faltar en el Govern del president Torra. Estratègia per acordar amb èxit el que proposem en aquesta proposta de resolució, que no és ni més ni menys que la celebració d'un referèndum sobre el futur polític de Catalunya i un acord entre l'àmplia majoria de forces polítiques i socials per tenir acordat un procediment, una pregunta, unes condicions de realització i una interpretació del resultat.

Sí, senyora Eva Granados, ens acompanyem potser a vegades de persones que vostè no entén, però agrairia que vostè i el seu grup parlamentari es deixés d'acompanyar del bloc del 155 a l'hora de fer propostes de futur per a Catalunya. (*Aplaudiments.*) Perquè ni amb Ciutadans ni amb el Partit Popular trobarem, companya socialista, les solucions que Catalunya necessita.

Dir que votarem a favor de la proposta de Junts per Catalunya i d'Esquerra Republicana de referèndum acordat i vinculant, perquè la proposta en si mateixa ja és una esmena a la proposta d'últimàtum que el president Torra va oferir en el debat d'investidura. I, evidentment, nosaltres sempre hem estat aquí, com ens agradaria que tots els sobiranistes poguessin votar a favor del pacte de claredat que oferim. Quina por fa pactar a Catalunya un referèndum fet a Catalunya i des de Catalunya? O no està prou clar, això? Per tant, evidentment, nosaltres donarem suport a aquesta proposta.

Per això, dir que proposem un conjunt també de propostes de resolució per posar fil a l'agulla, com són, evidentment, fomentar el treball autònom en condicions dignes; m'estic referint a un bloc de polítiques socials que defineixen per nosaltres la Catalunya que volem i la Catalunya que somiem.

Defensar la universitat pública per fer complir els acords del Parlament en matèria de taxes.

Començar també a parlar del territori, per exemple de la Costa Brava, que es troba ara sota l'amenaça de l'especulació urbanística. Asseure's amb la plataforma SOS Costa Brava i modificar el Pla director urbanístic del sistema costaner.

Solucionar el problema evident de la seguretat pública. Cal una reprovació del conseller Buch; cal una reprovació, i per això votarem a favor de la proposta de resolució que han presentat els companys de la CUP. Nosaltres defensem una visió crítica més ampla, no només pels desastrosos operatius del 29 de setembre i de l'1 d'octubre, però s'acumulen massa queixes en el territori, massa alcaldes i alcaldesses emprenyats i emprenyades, de tots els colors polítics; els sindicats policials estan que trinen, i tota l'oposició li demana al conseller que rectifiqui. Conseller, escolti i rectifiqui.

El president

Senyor Nuet...

Joan Josep Nuet i Pujals

Acabo, ja finalment, només per citar breument que, evidentment, hem de parlar sobre el tema de la violència masclista –abans m'hi he referit–, i necessitem, més que una declaració d'un pla, pressupostos, pressupostos i pressupostos. Cal parlar de l'escola pública, de les guarderies, de la situació precària de la sanitat pública de Catalunya, perquè ens importa...

El president

Senyor Nuet...

Joan Josep Nuet i Pujals

...i ens interessa. I, finalment, cal parlar de que la gent necessita llum, aigua, electricitat i calefacció. És la gent més necessitada, i són les preguntes que aquest debat de política general... (*El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments. Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, senyor Nuet. És el torn ara, pel Subgrup Parlamentari de la CUP, de la senyora Natàlia Sànchez.

Natàlia Sànchez Dipp

Bé, bona tarda. Tenim poc temps; per tant, aniré al gra. Els Països Catalans vivim una important regressió de drets polítics, socials, econòmics, culturals i ecològics. I, sobre aquesta senzilla però greu anàlisi, hem plantejat les propostes de la CUP - Crida Constituent.

Amb les nostres propostes volem tornar a reivindicar el dret d'aquest poble a exercir la seva autodeterminació, que és el dret mare de tota la resta de drets asseynyalats. Aquests dies tenim més present que mai la presidenta Carme Forcadell, que va presidir l'últim debat de política general i que avui es troba injustament empresonada per permetre tots els debats.

També volem tornar a dir avui, 9 d'octubre, Diada Nacional del País Valencià, que som Països Catalans. Cantava Al Tall, en aquella mítica cançó, que «no s'ensenya en les escoles com van esclafar un país, perquè d'aquella sembrada continuen collint fruits». Aquesta frase ens recorda la importància de no oblidar com ens han esquarterat el país, de com el règim, a cops d'amnèsia col·lectiva, va intentar silenciar i esborrar una història que també és nostra, una diada que també és nostra. Per Ovidi, per Fuster i Estellés, per Guillem, per les Tereses anònimes, per l'escola valenciana, per la Punta i el Cabanyal, per les víctimes del metro de València, pels bombers forestals que porten vint-i-sis dies de vaga i per la lluita antifeixista, som Països Catalans.

I tant al País Valencià com aquí cal posar sobre la taula la qüestió central, que és en el que hem intentat centrar les nostres propostes de resolució: els límits de l'autonomisme com a eina per a la transformació social. En el marc de la sagrada Constitució espanyola no hi ha transformació social realista, no hi ha ruptura possible. No hem après res, de l'1 d'octubre? L'1 d'octubre va demostrar que la confluència de la força de la gent, amb la implicació de les institucions, pot superar qualsevol barrera. No és que la CUP ho sàpiga; molt probablement vostès, Govern, també ho saben, i potser els fa basarda. Es tracta de tornar a posar en funcionament el poder popular més potent que hem viscut, i això consisteix en desestructurar totes les relacions de poder entre Catalunya i l'Estat. Mentre continuïn pensant en la lògica del vell món, no podrem sortir d'aquest bloqueig desconcertant.

El nou ordre cultural que sorgeixi de la ruptura amb el règim del 78 no es materialitzarà per art de màgia. Pensen que poden transformar el país que coneixem aplicant les mateixes polítiques que han aplicat durant dècades? Nosaltres pensem que no. El senyor Torra ens demanava unitat l'altre dia, ens demanava que, si no estàvem units, no ens en sortiríem. Nosaltres li diem que, si no posen aquest Govern a treballar pel seu poble, el seu poble no se'n sortirà i no l'hi perdonarà mai.

A dia d'avui el poble de Catalunya té molts problemes per arribar a final de mes, el poble de Catalunya no té garantit el sostre, Catalunya lidera el nombre més alt de desnonaments de tot l'Estat. Què pensen fer? Nosaltres pensem que de forma immediata cal expropiar els habitatges buits en mans dels bancs. S'imaginem ser capaços de teixir una aliança institucional i popular al nivell de l'1 d'octubre per garantir el sostre per a tothom? Nosaltres sí que ens ho imaginem, i és aquesta, la nostra proposta política.

L'1 d'octubre demostra també que un dels principals obstacles són i seran les grans empreses de l'IBEX 35, que estan tan ben representades en aquesta cambra, xantatges dels quals aquests dies hem conegut les maniobres de la claveguera. No ho veuen, que sense una banca pública, cooperativa, social i ecològica no hi haurà república possible?

I després que la ciutadania hagi plantat cara al gàngster banquer, a Rodrigo Rato, també proposem que cal seguir mobilitzades contra les que s'enriqueixen a costa

de la nostra misèria. I per això la CUP som acusació particular en el judici que començava la setmana passada pels sous de Caixa Catalunya. Per cert, alguns partits d'aquesta cambra, tots els que seien al consell d'administració llavors, deuen explicacions a tota la societat. Oi, senyor Iceta? Un forat impune de 12 milions d'euros.

Nosaltres, com ja s'ha dit, també ens hem vist obligades a presentar una proposta de resolució pel dret a protesta i dissidència política, perquè a dia d'avui no està garantida, i no només per culpa de l'Estat espanyol, perquè el senyor Buch i els seus Mossos d'Esquadra el que fan és reprimir la dissidència política constantment. Nosaltres els diem que parin de pegar la gent, que parin de desnonar famílies i que parin d'alimentar els relats dels Aznars. Trenquin amb les velles lògiques del poder, o no hi haurà república possible.

Avui que l'exigència democràtica torna a ser subversiva, els volem fer una pregunta tant a Esquerra Republicana com a Junts per Catalunya, i també als comuns: entre salvar les velles lògiques del poder, salvar les velles lògiques del capitalisme, salvar les velles lògiques que vostès mateixos van consolidar a través del pacte, o salvar la democràcia, vostès què trien? Nosaltres, volem crear un, dos, tres 1 d'octubre als Països Catalans i arreu de l'Estat espanyol, com a forma per ampliar drets.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada. És el torn, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, del senyor Santi Rodríguez. Quan vulgui.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, prenc la paraula, doncs, per defensar les catorze propostes de resolució que hem presentat des del Partit Popular de Catalunya en aquest llarg debat sobre política general que va començar la setmana passada i que sembla ser que acabarà avui, suposem. I en aquest sentit no voldria entretenir-me en les conjuntures que estem vivint del moment, i volia parlar, doncs, de les propostes de resolució que vam presentar, perquè crec que són importants, les que vam presentar el nostre grup i les que van presentar altres grups parlamentaris. I, en aquest sentit, com a mínim citar-les. No m'hi podré entretenir, tampoc no tinc temps; hi han altres qüestions que crec que són importants de debatre.

Però són propostes de resolució que parlen dels problemes, per exemple, de la funció pública, de com i quan es retorna la paga extra dels funcionaris de la Generalitat dels anys 2013 i 2014, funcionaris i treballadors de la Generalitat de Catalunya.

Són propostes de resolució que parlen de com intentem impulsar l'economia de Catalunya i com intentem millorar la creació d'ocupació, com intentem millorar l'ocupació i com també pot afectar la fiscalitat en la creació de riquesa, en l'economia i, per tant, en el benestar de les persones i en el benestar de les famílies.

També sobre polítiques socials: quins són els principals problemes que en aquest moment tenim plantejats amb relació a la dependència, sobre els plans individuals d'atenció i sobre les prestacions que tenen pendants encara molts dependents.

Sobre els problemes que pateixen les famílies, en plural: des de l'ensenyament de zero a tres anys fins a moltes altres qüestions que tenen pendants les famílies.

De com apliquem i millorem l'accessibilitat a les persones que tenen discapacitats.

De l'ensenyament. Continuem de forma permanent –i no ocupa ni planes de diaris ni debats parlamentaris– amb més de mil barracots a les nostres escoles, alumnes que comencen i acaben els estudis en barracots –abans se'n deien «solucions constructives no sé què». Continuen havent-hi més de vint mil alumnes que a Catalunya estudien en barracots. Però també hi han problemes sobre com aplicar la inclusivitat a l'escola. També volem debatre –el nostre grup ho vol fer, i crec que altres grups també ho volen fer– sobre el bilingüisme i el trilingüisme a l'escola. Creiem

també imprescindible garantir els concerts educatius, bàsicament per garantir la pluralitat de l'ensenyament, per garantir la llibertat dels catalans a escollir un model d'ensenyament que estigui d'acord amb els seus convenciments, cosa que alguns, hem sentit moltes vegades i molt reiteradament, volen intentar limitar.

Ens preocupa la prestació dels serveis sanitaris, ens preocupa la salut dels catalans, ens preocupen els mitjans materials i humans de què disposen els equipaments sanitaris públics per atendre les persones. Ens preocupa que, per exemple, doncs, avui sapiguem, coneguem que un TAC a Berga està espatllat i els ciutadans han d'anar fins a Manresa per poder-se fer les proves i pagar un alt cost d'això. Ens preocupa el material obsolet. Ens preocupa que hi hagin equips de tractament oncològic que durant el mes d'agost hagin de tancar per vacances i que això generi perjudicis en els pacients. Ens preocupen, i molt, les llistes d'espera.

Ens preocupen aspectes del territori, d'habitatge, d'agricultura, de justícia i serveis penitenciaris. Sí, serveis penitenciaris, i saben a què ens referim perfectament –saben a què ens referim.

I ens preocupa que els mitjans de comunicació públics de la Generalitat de Catalunya siguin uns mitjans de comunicació que només atenen la meitat de la població de Catalunya.

I les polítiques de seguretat. Ens preocupa la plantilla dels Mossos d'Esquadra, ens preocupa, evidentment, però també ens preocupa, i per això fem èmfasi en una proposta específica amb relació a l'ús partidista que des del Govern de la Generalitat i, especialment, el president, ha fet del Cos dels Mossos d'Esquadra. I per això presentem una proposta de resolució que demana suport al cos, després que hagi estat el mateix president qui n'hagi posat en dubte la professionalitat.

Lleialtat i convivència, dos aspectes fonamentals i dos aspectes que no es poden acomplir sota la presidència del president Torra. Per cert, fa uns minuts acabem de saber que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya considera que el seu article, de 2012, «La llengua i les bèsties», és incitació a l'odi.

President, si vol fer un favor a Catalunya i als catalans, si us plau, plegui –plegui.

Per acabar, acabo posicionant-me amb relació a una proposta de resolució que ha presentat algun altre grup parlamentari. I em permetran que ho digui amb veu clara, sense escarafalls, però amb solemnitat: «Visca el rei!»

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

En nom del Grup Parlamentari Republicà, és el torn de la senyora Anna Caula. Quan vulgui.

Anna Caula i Paretas

Gràcies, president. Primer de tot, humilitat –humilitat–, perquè reconeixem que no ens agrada i no estem gens còmodes amb jornades com la de dijous passat, però el més important és que avui som aquí. El Parlament torna a funcionar i amb tota la voluntat de continuar treballant per refer aquesta unitat i tirar endavant. Això és el que el país necessita i mereix, i per això som aquí.

Davant l'enorme excepcionalitat democràtica, tenim l'obligació de protegir la democràcia, trobant solucions amb rigor i honestedat, que protegeixin les majories i l'efectivitat de les votacions i, alhora, els drets polítics dels nostres companys i diputats empresonats i a l'exili, de tots –el diputat Romeva, Turull, Rull, Junqueras, Puigdemont i Sánchez.

Som aquí, en un debat de política general, voluntat de servei públic, justícia social, llibertat, igualtat i independència. Som aquí, precisament, per tot això, per fer una societat millor per a tothom, més justa, més lliure i més neta, des del republicanisme, governant per a tothom, des de l'honestedat i la vocació de servei. Un govern del poble i per al poble. I, justament, per tot això, és pel que volem la independència,

perquè és un pas imprescindible. La república és l'eina, l'objectiu inicial imprescindible per construir una societat més justa; el nostre objectiu des de fa vuitanta-set anys. I la lluita social, l'aposta per les polítiques socials és la millor manera de treballar per la república.

Per nosaltres, la lluita per la llibertat nacional és absolutament indestruïble de la lluita social i la lluita pels drets socials i les llibertats és la millor manera per aconseguir l'horitzó nacional, la república catalana.

Volem aconseguir la independència per poder crear una societat millor i amb un estat al servei dels seus ciutadans, no volem seguir en un estat on constantment es prenen decisions que van en contra dels interessos dels catalans. Molt senzill, un país nou, per a tothom, per deixar enrere els errors d'aquest estat caduc, les elits, els oligopolis, el centralisme, el menyspreu, però també per acabar amb l'autonomisme, el mercadeig, els pactes per acontentar les elits, per acabar amb l'infrafinançament dels serveis, malgrat generar recursos suficients, un país nou on no hi sobri ningú, un projecte atractiu, obert, ampli i clarament majoritari.

Vivim en un món digital, on la globalització ens intercomunica a totes i a tots, que ens fa propera la informació, que ens fa propers molts models de societat potents, una societat com la nostra que demana més, demana modernitat, demana oxigen, demana tenir com a horitzó, sí, esperança, vida amb majúscules, i en això estem.

Treballem per reinventar-nos, per evolucionar, per transformar el país defugint d'un règim que respecta més la unitat de la pàtria que els seus conciutadans, on, al capdavant, encara respecta un monarca que tot el mèrit és que va néixer en una monarquia.

En aquest sentit, les nostres PR parlen de model social de la república catalana que volem, parlem de millorar la salut i el benestar, de tot allò que ha de fer més fàcil la vida dels ciutadans, parlem de tot allò que ha de fer que tots ens sentim més a prop les institucions i que ens facin sentir participants de com volem el nostre país, i parlem, evidentment, també, de democràcia, de defensa dels drets i les llibertats davant la repressió i també d'autodeterminació.

Ensenyem als ciutadans que hi ha una manera de governar a favor seu i no en contra. I, per això, treballem molt, molt, des de tots els àmbits que estan al nostre abast –ajuntaments, món local, Govern, Parlament–, perquè només així, amb la suma de tot i tothom, serem el que volem ser: república, per esdevenir una societat moderna i capdavantera. El Pla de Govern, que és ambiciós i sòlid, va en aquesta línia.

M'agradaria fer un resum de tots els àmbits on hem fet propostes. Les nostres diputades i els nostres diputats jo crec que, l'altre dia, van fer una feina ingent i que no van quedar per presentar transaccions en tots els àmbits. Tanmateix, sé que necessitaria molt de temps, que no tinc, però aprofitaré, com a mínim, el que em queda.

Afers socials. Amb un objectiu clar, un sistema de protecció social que vetlli per una societat cohesionada, que apoderi i doni suport a les persones i a les famílies. «Fer del treball la millor política social», com sempre ens deia la Dolors Bassa. Seguir comptant amb la inestimable col·laboració del tercer sector, les entitats socials i els ens del país. Tanmateix, també, sempre el nostre compromís amb les persones migrades. No podem jugar amb temes cabdals, ho hem de fer amb la seriositat i el rigor extrems. Ha de ser un tema de consens i no una batalla política.

Salut. Tenim un sistema sanitari reconegut internacionalment i també pels nostres professionals i usuaris, amb una satisfacció de vuit sobre deu que es manté en el temps, que és per a nosaltres la valoració més important. Una inversió anual de més de 10.400 milions d'euros per al 2018 que ens permet seguir donant aquesta atenció de proximitat que ens caracteritza. Tot i així, volem seguir millorant, per això presentem una PR, especialment, per donar resposta a les desigualtats territorials, socioeconòmiques, de gènere i molts altres aspectes.

És una llàstima, però, que els acords per unanimitat que venim treballant a la comissió no es puguin traslladar, avui, al Ple. Seguirem treballant amb la voluntat de

desplegar tots els punts de la nostra PR, incorporant aquelles propostes dels altres grups que s'han anat treballant, tot i que es va iniciar un gran consens inicial per una transacció conjunta de quasi tots els grups parlamentaris. Ens hauríem de preguntar, però, si, al final, el pes ha quedat a la balança de les necessitats de país en un àmbit cabdal o els interessos partidistes i el vot polític han acabat guanyant.

Ensenyament. Apostem, com no pot ser d'una altra manera, obertament, per la defensa del model de l'escola catalana, una escola integradora i que lluita per la inclusió; una eina de cohesió social i territorial i un motor de progrés personal i cultural.

Cabdal també –també– potenciar i prestigiar la formació professional i cabdal també la lluita per vetllar per l'etapa de zero a tres anys, i aquí tot el compromís del nostre grup parlamentari. Sembla clau que cal que la Generalitat recuperi aquesta corresponsabilitat; tanmateix, probablement, és en la temporalització on diferim, no en el fons d'aquest punt.

I seguiríem parlant de molts altres aspectes. Parlaríem de territori, de medi ambient, amb una economia que no generi impactes negatius a l'entorn, i la mirada en millorar la mobilitat i fer-la més eficient, sense oblidar l'àmbit d'urbanisme i molts altres. Igual que el món de l'agricultura, protegint el món rural, com un model de país, apostem per l'equilibri territorial amb impuls de polítiques encaminades a potenciar el repoblament rural, així com també a fomentar el paper de la dona en aquest món i dels joves com a garants de futur d'aquest sector, lligat a propostes en política general digitals, per tal de tenir ciutats intel·ligents del segle XXI.

Important també millorar la deficient connectivitat dels municipis petits, que afecta la seva competitivitat a la vida diària dels veïns i les veïnes. Referenciem-los, prioritzem-los, no els oblidem mai.

Tanmateix, un altre aspecte clau de país: l'habitatge. El compromís d'aquest grup parlamentari amb relació al dret de l'habitatge és absolut i irrenunciable.

Respecte a la funció pública i a la PR que avui s'aprovarà. I tant, tots hi estem a favor de recuperar les pagues del 2013 i el 2014, continuem en ferm i aquest compromís hi és. Però, tanmateix, ens hem de permetre jugar amb la gent, prometent coses inviables? Sabem que hi estem d'acord. Tanmateix, hem de plantejar una calendarització real.

Tornar les pagues del 2013 i 2014 són 1.070 milions d'euros, això equival a tot el pressupost de Justícia i a quatre vegades el de Cultura. En llenguatge de la senyora Arrimadas seria 267 vegades el cost de les delegacions a l'exterior.

Per acabar, les PR que Esquerra ha presentat al debat de política general reflecteixen aspectes clau de la nostra concepció de la democràcia. Un espai públic plural, de llibertat republicana, una defensa aferrissada de la democràcia parlamentària com una àgora sagrada per confrontar idees sense coaccions ni imposicions, com ens va ensenyar la presidenta Forcadell, i el compromís permanent amb l'autodeterminació, el vot i les urnes, per construir una república de tothom i per a tothom.

Són propostes fetes en positiu, per continuar construint i teixint grans consensos al voltant de la república catalana, per fer avançar el país i enfortir la defensa de drets civils i polítics i llibertats democràtiques bàsiques. I crida a tots els demòcrates a defensar aquesta causa i les nostres institucions, reconeixent que hi ha principis bàsics que ens interpellen a tots per sobre de la disputa política.

I, per acabar, tornar a recordar que serem el que volem ser.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada Caula.

Finalment, és el torn, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, de la senyora Gemma Geis.

Gemma Geis i Carreras

Bé, bona tarda a tothom. Diputats, diputades, des del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, hem proposat tres propostes de resolució pròpies de caràcter polític i d'altres que hem transaccionat amb els diferents grups d'aquí, de la cambra.

Les tres propostes polítiques que presentem, cada una d'elles dona resposta a una pregunta. La primera: amb quina Europa somia la república catalana? Com va dir Helmut Kohl: «Europa és el nostre futur, Europa és el nostre destí.» En un període de manca de garanties jurídiques que incideixen directament en la qualitat de la democràcia, volem decididament invocar aquest espai lliure d'Europa, aquesta Europa de garanties judicials que no va permetre l'entrega del president Puigdemont i la resta del Govern a l'exili i, en canvi, a Espanya, un país on es paguen amb diners públics xats corporatius de jutges i magistrats, amb insults, posant de manifest la manca d'imparcialitat per impartir justícia. L'existència d'aquest xat és un escàndol. S'ho imaginem a Alemanya? Tot molt normal. Silenci i manca de conseqüències.

Però podem estar tranquils, el senyor Iceta ens va avisar. Igual com ens va avisar el Consell d'Europa amb l'informe Greco, de la manca d'independència judicial a la justícia espanyola. Vam tenir un president del Tribunal Constitucional, Francisco Pérez de los Cobos Orihuel, que havia estat militant del Partit Popular, molt normal. I el cap del comandament del «a por ellos», l'1 d'octubre, curiosament, es deia Diego Pérez de los Cobos Orihuel. Tot molt normal.

Però és que per Junts per Catalunya res és normal, per això volem que el Parlament expressi el seu ple suport a les polítiques d'igualtat i de justícia. Defensem l'acord Schengen com a eina fonamental per garantir la igualtat i la llibertat de tots els europeus.

Europa és el marc on caben totes les demandes democràtiques, és on es garanteix la separació de poders.

La nostra segona proposta de resolució dona resposta a la pregunta: Com podem construir i avançar cap a la república catalana? Defensem la creació d'un debat cívic per una política republicana, integradora i de prosperitat.

L'altre dia, la diputada Albiach feia referència a les manifestacions del 8 de maig, del «Volem acollir». Creem un espai de debat participatiu i obert que vagi de baix cap a dalt? Per això instem el president Torra a impulsar aquest debat, conjuntament amb les institucions i la societat civil organitzada. Per la importància del projecte i per la voluntat de buscar una proposta de consens, retirem aquesta Proposta de resolució número 24 per seguir-hi treballant.

I la nostra tercera proposta de resolució respon a la pregunta de: «Vivim en una situació normal?» No vivim una situació normal, ni la normalitzarem. Senyor Carrizosa, no és un ple normal, no estem en una legislatura normal: tenim presos i exiliats. Les dificultats per tirar endavant aquest Ple, més enllà de l'autocrítica que com a representants públics ens hem de fer, no ens han de fer oblidar que hi ha repressió i la ingerència d'un jutge, del senyor Llarena.

Però quina és la resposta de l'Estat espanyol a les demandes democràtiques de Catalunya? Doncs la repressió, la violència de l'1 d'octubre. I per què? Perquè tenen por del resultat de les urnes. I a les urnes mai se'ls ha de tenir por. Per això el tripartit del 155 va aplicar aquest ignominiós article. S'han vulnerat drets i se segueixen vulnerant. Votar no és delictes. Permetre votar no et pot dur a la presó o a l'exili en un estat democràtic. I tots vostès, quan vam començar al setembre, ens preguntaven: «–Com ha anat l'estiu? –Malament, molt malament. –Per què ha anat malament? –Doncs perquè hi han persones que han passat l'estiu a la presó; persones que no han pogut portar els seus fills, en el seu primer estiu de vida, per exemple, a la platja o a la piscina, per una presó injusta, a causa d'un estat..., i un estat amb un relat fals d'estat. I això és absolutament irreparable.» Com porta el conseller Forn a la samarreta, «no hi ha prou presons per a tanta dignitat».

Un judici just? Dret a la defensa? Un tribunal imparcial? Recordem que van rebre la citació l'1 de novembre, en un dia festiu, per anar a declarar el dia 2 de novembre, acusats per un delict de rebel·lió per trenta anys? En menys de vint-i-quatre hores els advocats havien de fer front a una querrela de cent setze folis? Això és dret a la defensa? Aviat farà un any d'aquesta presó injusta, d'aquest relat fals que no passa cap filtre internacional. Ahir vàiem com el jutge del número 13 d'Instrucció ja s'inhibia de la causa de rebel·lió, ja ha fet la seva feina.

Per tant, president Torra, tot el suport del grup parlamentari per fer front a totes aquelles accions des del Parlament quan es produeixin aquestes sentències, si no són de llibertat o absolució.

Però tranquils, els senyor Iceta ja ens havia avisat; la que sí ens va avisar va ser Rosa Luxemburg, quan va dir: «Qui no es mou, no sent les cadenes.» I, en aquest sentit, ens estem movent i les estem sentint. Per això instem el Govern a dotar de màxim contingut polític l'Oficina de Drets Civils i Polítics, per trencar la cadena de la repressió. Una cadena que la societat catalana ja ha trencat és la cadena de la monarquia. El rei de part dels espanyols, que va fer una defensa de la violència policial i una defensa de la violència econòmica, fent trucades i exigint la fuga de capitals i d'empreses, ja no té sentit. Per això demanem l'abolició de la monarquia, i és que el republicanisme creix de la mà de l'independentisme.

També hem d'esmentar el nostre posicionament a favor de la CUP en la seva proposta quan fa referència a la reafirmació del dret imprescriptible i inalienable de Catalunya a l'autodeterminació: no hi renunciarem mai. A vegades, per això, com deia el president Torra, no ens hem d'aixecar mai de la taula del diàleg per a l'exercici del dret a l'autodeterminació.

Ara bé, senyor Sánchez, el suport a la moció de censura no va ser un xec en blanc, se li acaba el temps. I, tal com va dir el president Torra la setmana passada, l'estabilitat al Congrés se li acaba el novembre.

Però la centralitat del país governa. Hi governa. I per això hem transaccionat propostes amb els Comuns –en moltes d'elles votem que sí, en d'altres ens abstenim–, amb el Partit Socialista, amb la CUP. Per què? Perquè ens preocupa el retorn de les pagues dels funcionaris, desplegar l'Agència Catalana de Protecció Social, desplegar la Llei de renda garantida, la Llei de drets i oportunitats, la memòria històrica, el coneixement, les escoles bressol, les persones migrades.

I mentre totes aquestes propostes..., ja hem escoltat quina defensa ha fet el senyor Carrizosa. Els hi vaig dir un dia: «Són màquines de garbellar fum.» No tenen projecte, no tenen país, no tenen política. Els seus problemes són ficticis. Ja vam veure com van emplenar l'altre dia, a la plaça Sant Jaume. I els haig de reconèixer que l'altre dia, en el Ple de política general, vaig «frapar» quan el president Torra feia referència a la política de Cultura i a les biblioteques, i vostès reien.

Què fan a la biblioteca municipal? Segur que hi han estat, com jo, a la Biblioteca Emília Xargay, a Sarrià de Ter. Doncs tenim uns estudiants que fan els deures, perquè a casa segurament no ho poden fer; un jubilat que accedeix als diaris digitals; una universitària dona classes de repàs. Les biblioteques, senyors i senyores de Ciudadanos, són cohesió social, igualtat d'oportunitats i cultura de l'esforç. (*Aplaudiments.*) I jo els dic: «Quin president d'un país, que vol proclamar i fer efectiva una república catalana, quin projecte més esperançador si el focalitza en les biblioteques d'un país.» Per tant, menys banderes i més biblioteques.

Una altra cosa: hem votat a favor la proposta de resolució de Comuns amb relació a la protecció de la Costa Brava. Aquí he de dir que el Govern de la Generalitat ha exercit al màxim les seves competències en matèria de protecció del litoral, amb els innovadors plans directors del sistema costaner, innovadors a tot Espanya. I jo els recordo: hi ha una catedràtica de París, de dret urbanístic, la Morand Deviller, que diu que l'urbanisme és una qüestió d'estat. I jo sempre ho he defensat, això. Per què? Perquè necessitem les competències d'un estat, necessitem una llei del sòl,

necessitem una llei de costes. El Govern pretén protegir el medi ambient, pretén protegir les costes, però necessitem les màximes competències. I aquestes només les dona la república catalana.

Perquè, a més a més, hi ha un llibre, el qual els recomano, del professor Martín Mateo, parla del dret ambiental espanyol, que es diu *La gallina de los huevos de cemento*. I si vostès llegeixen aquest llibre veuran que l'única manera de poder tenir les màximes competències per poder protegir el litoral de Catalunya i que no estigui tan trinxat com està l'espanyol és a través d'una llei pròpia de la república catalana.

També hem votat a favor la proposta de Comuns d'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. Junts per Catalunya vota a favor d'aquesta proposta i en d'altres s'hi abstén. Per què? Perquè hi estem a favor: el dret a l'habitatge és un problema global, és un problema molt important. Ara bé, també els ho haig de dir, no n'hi haurà mai prou. Si volen afrontar-ho realment, fem una constitució catalana i posem el dret a l'habitatge com a dret fonamental i no com està a la Constitució espanyola? Ens hi posem, en drets i obligacions?

Per tant, hem votat moltes propostes, tenim un projecte, tenim un govern que governa, el que volem és construir la república catalana. Creiem que fan falta polítiques socials, polítiques integradores per dur-les a terme. I Junts per Catalunya sempre hi serem, no renunciarem mai al compliment dels nostres objectius i intentarem dur a terme la nostra activitat parlamentària amb dignitat i unitat.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

El president

Molt bé, un cop acabat el debat, passem a la votació de les propostes de resolució. Les propostes es votaran segons l'ordre d'entrada al Registre general del Parlament, d'acord amb l'article 155.2 del Reglament.

(*Veus de fons.*) Perdó? Sí, senyora Caula, per què em demana la paraula?

Anna Caula i Paretas

Gràcies, president. Abans de que vostè anunciï les votacions, els voldríem demanar una correcció d'errades *in voce* –ens sap greu que sigui a última hora– del punt 4 de la PR 21 del nostre grup parlamentari, on fa referència a la Llei estatal 13/2007, del 26 de desembre, hauria de fer referència a la Llei 52/2007.

I disculpin.

El president

Sí, disculpin, m'ho han passat i jo no hi he fet referència. Efectivament és una correcció d'errades, simplement del nom d'una llei, eh? Molt bé. (*Pausa.*)

Molt bé. Totes les propostes de resolució apareixen ordenades al dossier del Ple, que ha estat distribuït a tots els diputats i diputades.

Començarem, com dèiem, per ordre d'entrada al Registre del Parlament, per les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Els faig avinent també, a banda d'aquesta correcció d'errades que ara se'ns comentava, que la Proposta de resolució número 1 ha estat transaccionada amb les propostes número 4 i número 9, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, i, per tant, les votarem al final. D'acord? (*Pausa.*)

A banda, també, i tal com ha expressat la senyora Geis, dir que Junts per Catalunya retira la Proposta de resolució número 24. Per tant, aquesta no la votarem.

També cal dir que, atès que la Proposta de resolució número 2 ha estat transaccionada amb la Proposta de resolució número 20, presentada conjuntament pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, la votarem també al final, amb tota la resta de transaccions.

(Veus de fons.) Sí? (Pausa.) Cal fer alguna precisió més? (Pausa.) Podem començar les votacions? (Pausa.) Molt bé.

Doncs començarem les votacions. Els recordo, vist el que va passar la darrera vegada, que han d'«apretar» el botó de presència i després marcar el sentit de la votació.

Toquem el timbre per cridar a votació.

(Pausa llarga.)

Molt bé, començarem les votacions, i comencem per la Proposta de resolució número 3 –la Proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Passem ara a la votació següent, que és la Proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 25 vots a favor, 105 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de la Proposta de resolució número 5 –número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor, 4 en contra i 60 abstencions.

Passem ara a la votació de la Proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

Passem ara a la votació de la següent proposta de resolució, la Proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Passem a la votació de la següent proposta de resolució, la Proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

En aquesta proposta de resolució s'ha produït un empat: 65 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Com saben, haurem de repetir la votació.

Farem de nou, per tant, la votació de la Proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

(Remor de veus.)

Bé, el resultat ha estat el mateix que a la votació precedent; per tant, 65 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Saben que, reglamentàriament, ara hauríem de deixar una pausa i tornar a votar. Podem passar a votar directament? *(Pausa.) Sí?, els sembla? (Pausa.) Molt bé.*

Doncs, tornarem a votar la Proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Bé, s'ha produït el mateix resultat que a les dues anteriors votacions, això és: 65 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció. No havent-se produït la majoria a favor d'aprovar aquesta proposta de resolució, automàticament queda rebutjada.

I passariem ara a votar la següent... *(Veus de fons.) Sí, senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?*

Carlos Carrizosa Torres

Sí, por una cuestión de orden. Se ha dicho que ha existido un empate, pero de la correcta aplicación de la interlocutoria del Tribunal Supremo que suspende a los seis diputados, y considerando, como consideramos nosotros, que ese procedimiento que

llevó a cabo el Parlament tampoco es suficiente y no está dentro de la legalidad para que los dos diputados que han presentado la documentación conforme lo solicitaba la Mesa..., pues, para nosotros en estas votaciones no se ha producido un empate, sino que verdaderamente habría prosperado la propuesta de resolución que se sometía a votación, ya que no hay tal empate, hay dos votos más por parte de los votos que han votado favorablemente a la propuesta de resolución, lo cual hago constar porque mi grupo acudirá al Tribunal Constitucional para hacer valer estos derechos que entendemos que han sido vulnerados.

El president

Molt bé, senyor Carrizosa. Si vostès consideren que els seus drets han estat vulnerats, tenen tot el dret del món a recórrer allà on creguin pertinent, però ara seguim amb les votacions. Passem a la... *(Veus de fons.)* Digui, senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Para no estar interrumpiendo el Pleno entonces cada vez, pues que para las votaciones sucesivas hacemos valer la misma excepción.

El president

Molt bé, quedem avisats. Molt bé, seguim. *(Maria Sirvent Escrig demana per parlar.)* Perdó, senyora Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Sí; demanem la paraula perquè es respectin les decisions que hem pres per majoria absoluta en aquest Ple, i, per tant, que no s'acceptin les suspensions derivades de la resolució del jutge Llàrena.

El president

Molt bé. Seguim amb la votació de la proposta de resolució número 9 –proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 25 vots a favor, 101 en contra i 4 abstencions.

Seguim ara amb la votació de la proposta de resolució número 11; l'11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 29 vots a favor, 40 en contra i 61 abstencions.

Passem ara a la votació de la següent proposta de resolució, és a dir, la número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució, la número 12, queda aprovada per 126 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la següent, la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

I passem ara a votar la següent, la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 69 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la següent, i ja passem al bloc de les propostes de resolució del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Votem la proposta de resolució número 1 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 39 vots a favor, 73 en contra, 17 abstencions i una presència que no ha votat. (*Remor de veus.*) La presència, evidentment, estem parlant d'un diputat o diputada present. (*Persisteix la remor de veus i rialles.*)

Passem ara a la votació de la següent proposta de resolució, en aquest cas la número 2 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 39 vots a favor, 91 en contra, cap abstenció i algun diputat que no ha votat. (*Remor de veus.*) Disculpin, 90 –90. Disculpin, 90.

Molt bé, passem a la votació de la següent proposta de resolució. Els recordo que marquin bé el botó de presència i després votin. Votem la proposta de resolució número 3 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 40 vots a favor, 73 en contra i 17 abstencions.

Seguim ara amb la votació de la proposta de resolució número 4 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 41 vots a favor, 72 en contra i 17 abstencions.

I passem ara a votar la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 40 vots a favor, 90 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la següent, és la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 40 vots a favor, 90 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la següent, que és la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 4 vots a favor, 90 en contra i 36 abstencions.

Passem ara a votar la següent, és a dir, la proposta de resolució número 9; la proposta de resolució número 9 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 4 vots a favor, 90 en contra i 36 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 4 vots a favor, 89 en contra i 37 abstencions.

Passem ara a votar la següent, la proposta de resolució número 11.

Comença la votació.

La proposta de resolució ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 74 en contra i 16 abstencions.

Passem ara a votar la següent proposta de resolució, la número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 4 vots a favor, 126 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 13 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 40 vots a favor, 72 en contra i 18 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 64 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Comencem per la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 8 vots a favor, 122 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2 de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 37 vots a favor, 57 en contra i 36 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 3 de Catalunya en Comú Podem queda aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

Atès que la proposta de resolució número 4 ha estat transaccionada amb la proposta de resolució número 9 del mateix grup i amb la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, votarem aquesta transacció al final, a l'apartat de les transaccions.

Per tant, ara passem directament a la votació de la proposta de resolució número 5, amb la correcció d'errades presentada, que entenc que tots els grups en són coneixedors. Passem, per tant, a la votació de la proposta de resolució número 5 de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 86 vots a favor, 4 en contra i 40 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució, la número 6, queda aprovada per 126 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la següent proposta de resolució, és a dir, la número 7.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7 ha estat aprovada per 72 vots a favor i 57 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la següent votació. És a dir, atès que la proposta de resolució número 8 ha estat també transaccionada amb el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la votarem al final; també la número 9, que ha estat transaccionada amb la proposta de resolució número 4 i la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per tant, la 8 i la 9, amb aquestes transaccions, les votarem al final.

I passem directament a votar la proposta de resolució número 10 de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 90 vots a favor, 4 en contra i 36 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat, és a dir, 130 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Atès que la proposta de resolució següent, és a dir, la número 12, ha estat també transaccionada amb la proposta de resolució número 1 presentada conjuntament pel Grup Parlamentari Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, la votarem al final, com la resta.

Passem, per tant, directament a votar la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 13 de Catalunya en Comú Podem queda aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Passem ara a votar la següent proposta de resolució, és a dir, la número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució número 14 de Catalunya en Comú Podem ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 61 abstencions.

Fins aquí les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comencem amb la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 40 vots a favor, 90 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 40 vots a favor, 89 en contra i 1 abstenció.

Passem ara votar la proposta de resolució número 4, la número 4 del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 40 vots a favor, 73 en contra i 17 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6 del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 69 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de la següent proposta de resolució, és a dir, la número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 64 vots a favor, 32 en contra i 34 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 8 de Ciutadans queda aprovada per 65 vots a favor, 30 en contra i 35 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 9, inclosa la correcció d'errades que afecta el punt número 3 i que tots n'haurien de ser coneixedors. Per tant, passem ara a la votació de la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 9 queda aprovada per 65 vots a favor, 59 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 69 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 12 del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 36 vots a favor, 90 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor i 64 en contra; cap abstenció.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Comencem votant la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

(Remor de veus.) Silenci, si us plau, que queden moltes votacions.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 13 vots a favor, 117 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 2 queda rebutjada per 12 vots a favor, 118 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució, la número 3 de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, queda rebutjada per 12 vots a favor, 118 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 4 queda rebutjada per 12 vots a favor, 65 en contra i 53 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 12 vots a favor, 118 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 4 vots a favor, 118 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7, amb la correcció d'errades presentada, per la qual cosa les lletres *a* i *b*, en som conscients, passen a ser un únic punt. Votem, per tant, la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució..., hi ha hagut un empat en la votació: 65 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció. Tornarem a repetir la votació.

Comença la votació de la proposta de resolució número 7. Comença la votació.

S'ha produït exactament el mateix resultat: 65 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció. Com abans, els sembla que podem passar directament a la tercera votació? Sí? (*Pausa.*) Doncs passem a tornar a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7, del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent queda finalment rebutjada per 65 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció. (*Veus de fons.*) Sí, senyora Sirvent, per què em demana la paraula?

Maria Sirvent Escrig

Sí, per una qüestió d'ordre. Simplement dir que per la CUP - Crida Constituent, aquesta proposta ha estat legítimament aprovada pel Ple del Parlament. (*Aplaudiments.*)

El president

Molt bé. Passem a votar la següent proposta de resolució, la proposta de resolució número 8. Passem a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 12 vots a favor, 116 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 9 queda rebutjada per 12 vots a favor, 57 en contra i 61 abstencions.

Passem ara a la votació de la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 29 vots... (*Remor de veus.*) Disculpin –disculpin. Per 29 vots a favor, queda aprovada, amb cap en contra i 101 abstencions.

Passem ara a la següent proposta de resolució, la número 11.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 11 queda rebutjada per 12 vots a favor, 17 en contra i 101 abstencions.

Passem ara a la votació de les propostes de resolució presentades conjuntament pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà. Atès que la proposta de resolució número 1 ha estat transaccionada amb la proposta de resolució número 12 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, votarem aquesta amb les transaccions al final. Per tant, passem directament a votar la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat rebutjada per 60 vots a favor, 61 en contra i 9 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 3 ha estat aprovada per 70 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 4 ha quedat aprovada per 67 vots a favor, 60 en contra i 2 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 5 queda rebutjada per 61 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 6, amb la correcció d'errades presentada, que afecta l'apartat número 5, renumera l'apartat número 12 i addiciona tres nous apartats: 13, 14 i 15, inclosa la correcció d'errades de l'apartat 13.

Comença la votació de la proposta de resolució número 6.

La proposta de resolució queda aprovada per 78 vots a favor, 36 en contra i 16 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 86 vots a favor, 40 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 126 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 90 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 122 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 61 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda amb un empat: 61 vots a favor, 61 en contra i 8 abstencions. Per tant, procedirem a tornar a votar aquesta proposta de resolució.

Comença la votació.

S'ha produït de nou un empat: 61 vots a favor, 61 en contra i 8 abstencions. Passem, per tant, a votar per tercera vegada aquesta proposta de resolució.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 61 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 77 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 61 vots a favor, 40 en contra i 29 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

En aquesta votació s'ha produït un empat: 61 vots a favor, 61 en contra i 7 abstencions. Per tant, tornem a votar la mateixa proposta de resolució, és a dir, la número 15.

Comença la votació.

S'ha tornat a produir el mateix empat: 61 vots a favor, 61 en contra i 8 abstencions. Tornem a votar.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 61 vots a favor, 61 en contra, 8 abstencions. A l'haver-se produït el tercer empat, per tant, queda rebutjada.

Passem a votar la proposta de resolució número 16.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 61 vots a favor, 44 en contra i 25 abstencions.

Passem ara... (*Veus de fons.*) Passem, ara, a votar la proposta de resolució número 17 –a proposta de resolució número 17.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 60 vots a favor, cap en contra i 69 abstencions.

Passem, ara, a votar la proposta de resolució número 18.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 69 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Passem, ara, a votar la proposta de resolució número 19.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 61 vots a favor, 53 en contra i 16 abstencions.

Atès que la proposta de resolució següent, la número 20, ha estat transaccionada amb la proposta de resolució número 2 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, votarem la transacció al final.

Votem, ara, la proposta de resolució número 21.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 69 vots a favor, 53 en contra i 8 abstencions.

Passem, ara, a votar la proposta de resolució número 22.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 73 vots a favor, 40 en contra i 17 abstencions.

Passem, ara, a la proposta de resolució número... Disculpin. Ara, ja... Atès que la proposta de resolució número 23 ha estat transaccionada amb el Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, la votarem al final.

I la 24, com hem dit a l'inici, ha estat eliminada.

Per tant, passem a votar les propostes de resolució del Grup Parlamentari Republicà.

Comencem votant la proposta de resolució número 26. La 26 del Grup Parlamentari Republicà, amb la correcció d'errades presentada, que afecta el punt 1 lletra a.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució, la 26, ha quedat aprovada per 73 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem, ara, a votar la proposta de resolució número 27.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 74 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Passem, ara, a votar la proposta de resolució número 28.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 61 vots a favor, 57 en contra i 12 abstencions.

Passem, ara, a votar les propostes transaccionals.

En primer lloc, votarem la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 1, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i les propostes de resolució número 4 i 9, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, inclosa la correcció d'errades que afecta el punt 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 68 vots a favor, 1 en contra i 61 abstencions.

Passem, ara, a votar la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 2, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i la proposta de resolució número 20, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 87 vots a favor, 4 en contra i 39 abstencions.

Passem, ara, a votar la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 8, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, amb el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Comença la votació.

Aquesta transaccional queda aprovada per 69 vots a favor, 1 en contra i 60 abstencions.

Passem, ara, a votar la proposta de transacció entre la proposta de resolució número 12 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 86 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.

Votem, ara, la proposta de transacció entre la proposta de resolució número 23, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, amb el Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 73 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions.

Votem, ara, per finalitzar, la proposta de transacció sobre la proposta de resolució número 25, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, amb el Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Comença la votació.

Aquesta transacció... Hi ha hagut un empat. 65 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Per tant, tornem a votar.

Comença la votació.

S'ha produït de nou el mateix empat.

Per tant, procedirem a votar per tercera vegada aquesta transacció.

Comença la votació.

En haver-se produït un empat per tercera vegada, i atès que no ha assolit la majoria, aquesta transacció queda rebutjada.

No hi han més votacions.

Per tant, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les cinc de la tarda i deu minuts.